

Sygnatura akt II C 869/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) w Z. (Szwajcaria)

przeciwko A. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę (...),80 (trzy tysiące pięćdziesiąt osiem 80/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych od dnia 22 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę (...) (tysiąc siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 869/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 26 marca 2019 roku (...) w Z. (Szwajcaria) domagał się zasądzenia od A. S. kwoty 3058,80 zł wraz z umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2400 zł od dnia 22 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Postanowieniem z 10 kwietnia 2019 roku sprawa została przekazana tutejszemu Sądowi. W dniu 19 czerwca 2019 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego wniosła w całości sprzeciw pozwana. Zarzuty zgłoszone w sprzeciwie zostały rozszerzone przez pełnomocnika pozwanej na rozprawie poprzedzającej jej zamknięcie.

(pozew k. 4, 5, postanowienie k. 6, nakaz zapłaty k. 57, sprzeciw k. 60, protokół rozprawy k. 96)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana w dniu 15 grudnia 2017 roku zawarła z (...) sp. z o.o. w S. umowę pożyczki. Pozwana otrzymała kwotę pożyczki 2400 zł. Pożyczka nie została spłacona w określonym terminie w całości przez pozwaną, co spowodowało wymagalność ww kwoty. W dniu 8 maja 2018 roku pożyczkodawca zbył na rzecz NextCap V. (...) w T. wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki, który następnie umową z 1 czerwca 2018 roku przeniósł nabytą wierzytelność na rzecz powoda. Pozwana została wezwana do zapłaty i poinformowana o cesji.

(umowa pożyczki wraz z załącznikami k. 10- 28, umowa cesji z 8 maja 2018 roku k. 37- 39 wraz z podpisanym załącznikiem w określenie umowy pożyczki z 15 grudnia 2017 roku będącej m.in. przedmiotem cesji k. 81, 82; umowa cesji z 1 czerwca 2018 roku k. 33- 35 wraz z podpisanym załącznikiem w określenie umowy pożyczki z 15 grudnia 2017 roku będącej m.in. przedmiotem cesji k. 79, 80, odpisy rejestrów osób prawnych k. 40- 52, wezwania i zawiadomienie k. 29, 30)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 720§1 kc oraz ustawa z 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim. Należy wskazać, że twierdzenia powoda, co do których nie wypowiedział się pozwany sąd może uznać za przyznane biorąc pod uwagę wyniki całej rozprawy (art. 230 kpc). Oznacza to, że dla ustalenia stanu faktycznego powód nie musi wówczas przedstawiać dowodu. Dopiero w przypadku zaprzeczenia przez pozwanego twierdzeniu powoda- o ile to powód wywodzi z tego twierdzenia skutek prawny dla siebie- niezłożenie przez powoda dowodu na twierdzoną okoliczność naraża go na nieuwzględnienie takiego twierdzenia w ramach ustaleń faktycznych. Co więcej, zarzuty winny być na tyle skonkretyzowane, aby powód mógł się do nich odnieść (pozwany winien wskazać jaką konkretnie okoliczność kwestionuje i z jakiego powodu). Pozwana podniosła w tej sprawie zarzuty jedynie co do części okoliczności tworzących stan faktyczny, na którym powód opierał żądanie pozwu, zatem tylko w tym zakresie powód miał obowiązek dowodzić. Zarzuty pozwanej nie były zasadne. Zarzuty podniesiono w sprzeczności od nakazu zapłaty (k. 63) oraz na rozprawie (k. 96) przy czym w tym ostatnim przypadku było to uzupełnienie zarzutu dotyczącego braku legitymacji powoda, opartego na zarzucie niewykazania cesji wierzytelności objętej pozwem. Pozwana zakwestionowała przede wszystkim: istnienie, rozmiar i datę wymagalności roszczenia oraz żądanie odsetkowe, poprzestając jedynie na wymienieniu tych zarzutów bez wyjaśnienia, w jakim konkretnie zakresie kwestionuje powyższe, dlaczego, jaki w jej ocenie jest rozmiar zobowiązania, data wymagalności i wysokość odsetek. Powód tymczasem złożył umowę pożyczki, z której wynika kwota pożyczki, termin jej spłaty oraz skutki nieterminowej spłaty (braku spłaty) także w zakresie odsetek. Pozwana wobec złożenia umowy i podania twierdzeń przez powoda opartych na postanowieniach umowy winna precyzyjnie wskazać, jakie i dlaczego elementy kwestionuje. Z powyższymi zarzutami wiąże się także kwestia wykazania wydania pozwanej kwoty pożyczki (k. 63 i 96). Otóż pozwana nie zaprzeczyła, aby otrzymała kwotę pożyczki, a jedynie wskazuje, że „powód nie wykazał, aby pozwana otrzymała środki objęte pozwem” (k. 96) co więcej podaje w sprzeczności „nawet jeśli przyjąć, że pozwana otrzymała kwotę pożyczki (...)”- k. 63. Jak wyżej wskazano, powód ma dowodzić dopiero wówczas, gdy pozwany zaprzeczy twierdzonej okoliczności. Zaprzeczeniem twierdzeniu o wydaniu kwoty pożyczki nie jest stwierdzenie, że powód nie udowodnił tej okoliczności, gdyż nie jest to odniesienie się do twierdzenia (jego zaprzeczenie) a jedynie stwierdzenie, że powód nie złożył dowodu na tę okoliczność. Są to dwie różne kwestie. Tym bardziej nie można mówić o zaprzeczeniu takiej okoliczności poprzez posłużenie się sformułowaniem, „nawet jeśli przyjąć, że pozwana otrzymała kwotę pożyczki (...)”, którym pozwana pośrednio przyznaje wydanie jej kwoty pożyczki. Co do kwestii niewykazania legitymacji powoda poprzez nieudokumentowanie cesji (k. 63 i 96) także podniesione zarzuty nie mogły się ostać. Powód- na żądanie pozwanej (art. 129§1 kpc)- nie złożył co prawda oryginału umów cesji (w sprzeczności pozwana wniosła o złożenie przez powoda umowy cesji bez wskazania, której- k. 63- mimo że zawarte były dwie takie umowy), ale wyjaśnił, że dysponuje jednym oryginałem umów (co jest oczywiste), zaś obejmowały one wiele wierzytelności, nie tylko tę objętą pozwem. Niezłożenie oryginału umów cesji podlegało ocenie przez Sąd w trybie art. 233§2 kpc. Sąd dokonał tej oceny z korzyścią dla powoda biorąc pod uwagę powyżej przedstawione uzasadnienie powoda. Co więcej jednak, pozwana mogła domagać się dopuszczenia dowodu z oględzin umów cesji- w związku z uzasadnieniem powoda odmowy złożenia oryginałów- czego nie uczyniła. Wreszcie powód złożył potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika kopie tak umów, jak i załączników do nich w zakresie obejmującym umowę pożyczki zawartej przez pozwaną. Jeżeli wreszcie chodzi o zarzut dotyczący niewnioskowania przez pozwaną zawarcia umowy pożyczki, powód także wyjaśnił formę zawarcia umowy (przez pełnomocnika) i przedstawił na te okoliczności poza twierdzeniami także dokumenty (k. 75- 78)

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481§1 kc.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98§1 kpc, obciążając pozwaną w całości kosztami poniesionymi przez powoda.